

IDRÆTSDELTAGELSE I DANMARK - 2002

Et notat om Lokale- og Anlægsfondens spørgeskemaundersøgelse af den voksne befolknings idrætsdeltagelse i 2002.

JANUAR 2003

Af Knud Larsen - Institut for forskning i idræt og folkelig oplysning.

IDRÆTSDELTAGELSE I DANMARK - 2002

ET NOTAT OM LOKALE- OG ANLÆGSFONDENS SPØRGESKEMAUNDERSØGELSE AF DEN VOKSNE BEFOLKNINGS IDRÆTSDELTAGELSE I 2002.

KNUD LARSEN - IFO

INDHOLD

1. Introduktion	2
2. Idrætsdeltagelsens omfang	2
3. Idrætsdeltagelsens profil	6
4. Idrætsdeltagelsens udvikling 1993-2002	7
5. Aktivitetsmønsterets udvikling 1993-2002	12
6. Bilag A: Datamaterialet	15
7. Bilag B: Bilagstabeller	14

1. INTRODUKTION

Befolkningens idrætsdeltagelse er i al sin mangfoldighed vanskelig at måle nøjagtigt. Problemet er dels at operationalisere idrætsbegrebet i kategorier, der er klart afgrænsede fra andre mere eller mindre beslægtede aktivitetsformer, så som hverdagsmotion og friluftsliv, dels at registrere deltagelsens hyppighed og intensitet med en rimelig præcision.

I Socialforskningsinstituttets undersøgelser - herunder den seneste, der er gennemført på foranledning af Lokale- og Anlægsfonden - anvendes to forskellige spørgsmål til at måle befolkningens idrætsdeltagelse. I det ene spørges interviewpersonerne uden nærmere angivelse om de "normalt dyrker sport eller motion", og svarene herpå må således bero på svarpersonernes egen subjektive definition af fænomenet. Denne måle-metode er følgelig ganske følsom overfor eventuelle ændringer i "common sense" opfattelsen af sports- og motions-begrebernes betydning.

I det andet spørgsmål bedes svarpersonerne om at angive, hvorvidt de i det sidste år har dyrket nogen af en række på forhånd listede aktiviteter, og om de i givet fald har gjort det som medlem af en idrætsforening/sportsklub. *Oplysningerne i dette notat er udelukkende baseret på besvarelserne af det andet spørgsmål*, og som idrætsaktiviteter er medregnet fodbold, håndbold, andet boldspil for hold, badminton, tennis, andet individuelt boldspil, golf, jogging/motionsløb, svømning, gymnastik, aerobic/work out, vægttræning, bodybuilding, moderne dans/afrikansk dans, sportsdans, folkedans, yoga/afspænding/meditation, karate/taek-won-do/aikedo/judo/anden kamp-sport, skydning, cykelsport, rulleskøjter, ridning, kano/kajak/roning samt sejlsport.

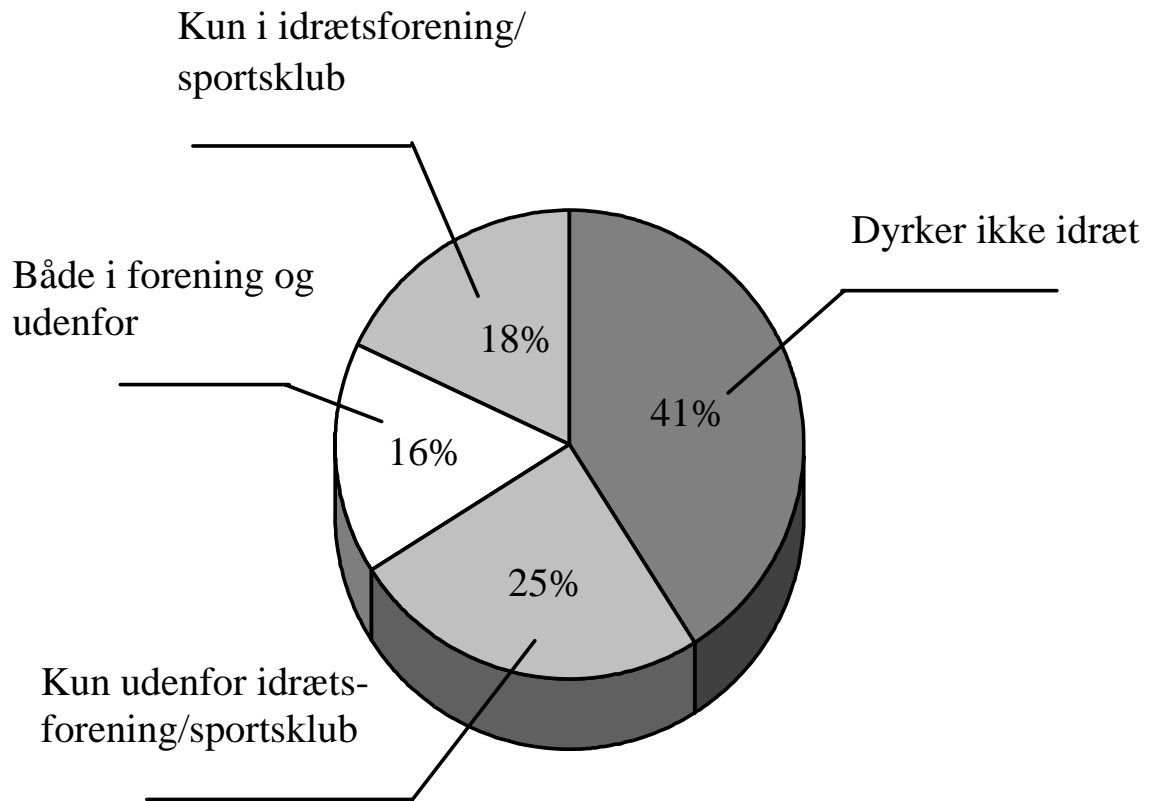
Ud over disse i alt 23 forskellige idrætsaktiviteter er der tillige blevet spurgt til deltagelse i vandreture/motionsmarcher, turcykling, jagt, fiskeri og anden motion, men disse fem kategorier er ikke medtaget i opgørelsen over idrætsdeltagelsen.

Det skal desuden bemærkes, at datamaterialet udelukkende omfatter den del af befolkningen, som på interviewtidspunktet i oktober/november 2002, var 16 år og derover. Der er i bilag A gjort nærmere rede for det anvendte datamateriale, ligesom en række af oplysningerne i det følgende, der ikke fremgår direkte af figurene, kan aflæses af bilagstabellerne 1- 5.

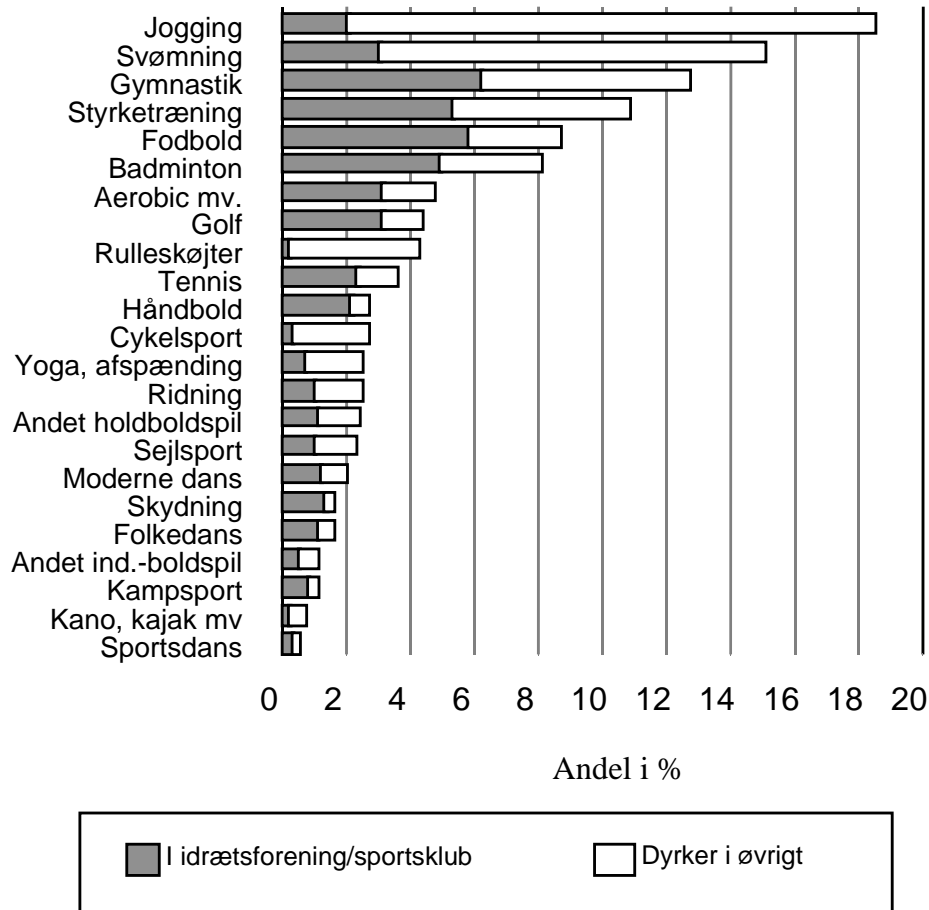
2. IDRÆTSDELTAGELSENS OMFANG

Samlet set dyrker 59% af den voksne befolkning mindst én af de i alt 23 forskellige aktiviteter, der her er defineret som idræt (jf. ovenfor). Som det fremgår af Figur 1, dyrker 34% idræt som medlemmer af idrætsforeninger og sportsklubber, mens 25% udelukkende dyrker idræt udenfor foreningssektoren. Andelen, der dyrker idræt udenfor foreningerne er dog reelt en del større (41%), idet næsten halvdelen af foreningsmedlemmerne sideløbende dyrker en eller flere idrætsgrene i andet regi.

Figur 1 *Andel af den voksne befolkning, der har dyrket mindst én idrætsgren i det sidste år, fordelt efter aktivitetsmåde (i %).*

Figur 2 Andel af den voksne befolkning der har dyrket forskellige idrætsgrene i det sidste år, fordelt efter aktivitetsmåde (i %).

I Figur 2 er vist, hvor store andele af den voksne befolkning, der det sidste år har dyrket de forskellige idrætsaktiviteter og på hvilken måde. Billedet er noget anderledes end det, der fremkommer hvis idrætsgrenenes udbredelse beskrives ud fra idrætsorganisationernes medlemsstatistikker. De suverænt mest udbredte aktiviteter er jogging (18%), svømning (15%), gymnastik (13%) og styrketræning (11%). Først på femtepladsen kommer "nationalsporten" fodbold (9%), tæt fulgt af badminton (8%). Også aerobic (5%), golf (5%), rulleskøjter (4%) og tennis (4%) er at finde blandt de 10 mest udbredte idrætsgrene.

Det er dog stadig traditionelle idrætsgrene som gymnastik og fodbold, der er de største hvis man alene betragter den del af aktiviteterne, som foregår i idrætsforeninger. Bemærkelsesværdigt er det imidlertid, at forholdsvis nye aktiviteter som styrketræning og aerobic i dag indtager henholdsvis tredje og femtepladsen på ranglisten over de mest udbredte foreningsaktiviteter, selv om disse idrætsgrene dårligt nok eksisterer i organisationernes officielle medlemsstatistikker.

Tabel 1 Hyppighed af deltagelse i forskellige idrætsgrene (i % af udøvere).

Idrætsgren	2 eller flere gange om ugen	1 gang om ugen	1-3 gange om måneden	Sjældnere
Fodbold	51%	29%	14%	7%
Håndbold	73%	18%	5%	4%
Andre boldspil for hold	35%	38%	18%	8%
Badminton	22%	58%	15%	6%
Tennis	36%	31%	16%	16%
Andre individuelle boldspil	39%	36%	15%	9%
Golf	45%	19%	22%	14%
Gymnastik	46%	52%	2%	1%
Aerobic mv.	49%	47%	4%	1%
Vægttræning, bodybuilding	64%	23%	11%	2%
Yoga, afspænding	46%	44%	7%	3%
Skydning	21%	30%	30%	20%
Kampsport	50%	37%	3%	10%
Ridning	61%	10%	19%	9%
Sejlsport	35%	17%	24%	24%
Kano, kajak, roning mv.	30%	10%	10%	50%
Svømning	22%	36%	29%	13%
Jogging	54%	25%	15%	7%
Cykelsport	66%	17%	6%	9%
Rulleskøjter	29%	19%	34%	18%
Moderne dans	22%	57%	17%	4%
Sportsdans	21%	79%	0%	0%
Folkedans	18%	61%	17%	4%

LOA-undersøgelsen fra 2002 har som noget nyt i forhold til tidligere også registreret hvor ofte udøverne dyrker de forskellige idrætsgrene. Som det fremgår af tabel 1, bliver en del idrætsgrene typisk dyrket ganske intensivt, dvs to eller flere gange om ugen. Det drejer sig især om håndbold (73%), cykelsport (66%), styrketræning (64%), ridning (61%), jogging (54%), fodbold (51%) og kampsport (50%).

Andre idrætsgrene som sportsdans (79%), badminton (58%), moderne dans (57%) og gymnastik (52%) dyrkes typisk en enkelt gang om ugen, mens aktiviteter som kano, kajak, roning (60%), rulleskøjter (52%), skydning (50%) og sejlsport (48%) typisk dyrkes sjældnere. For så vidt angår de øvrige idrætsgrene er udøverne mere jævnt fordelt på intensitets-skalaen.

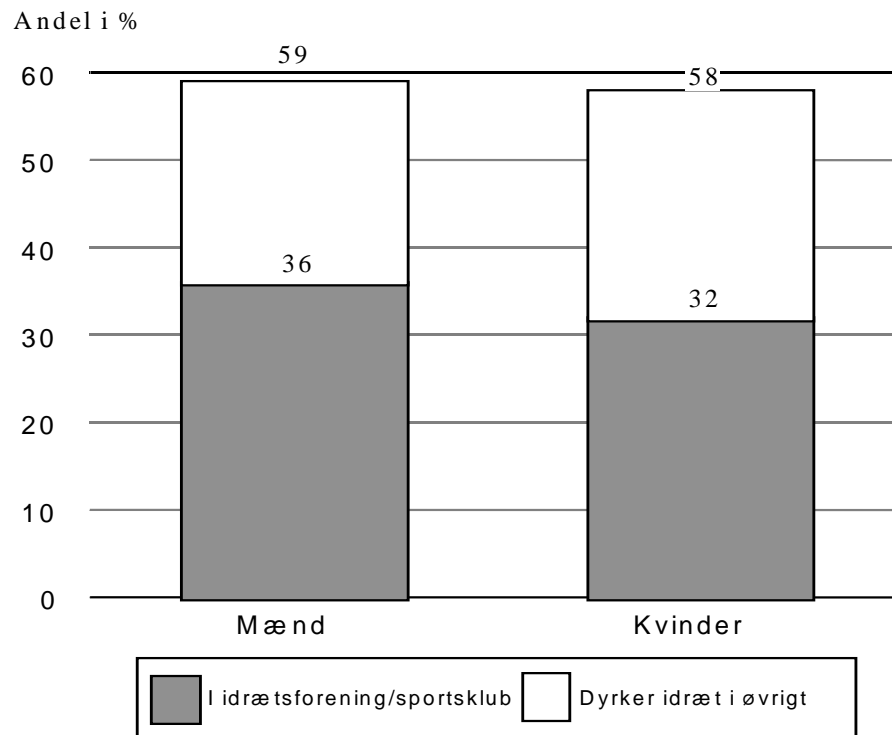
Der synes ikke umiddelbart at være nogen sammenhæng mellem intensitet og aktivitetsmåde, dvs hvorvidt idrætsgrenen typisk dyrkes i en idrætsforening/sportsklub eller ej. Både stærkt organiserede idrætsgrene som håndbold

og fodbold og overvejende selv-organiserede idrætsgrene som cykelsport og jogging dyrkes typisk relativt intensivt.

3. IDRÆTSDELTAGELSENS PROFIL

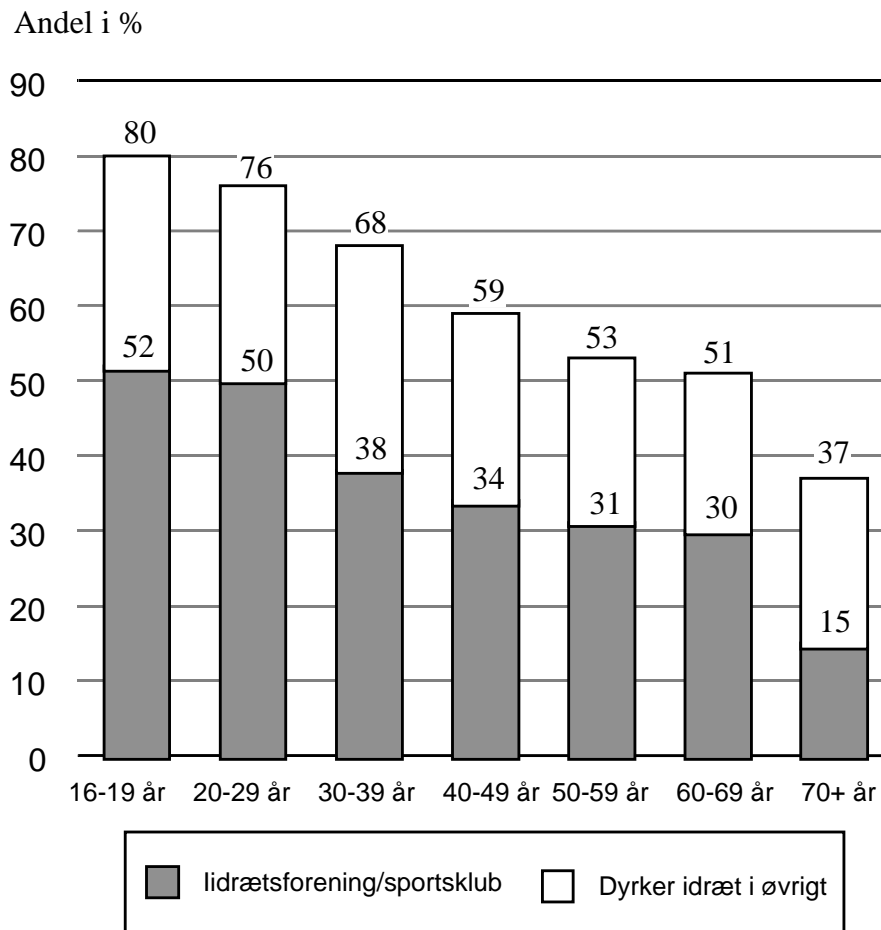
Deltagelse i idræt var tidligere mest almindeligt blandt mænd, men i dag er der praktisk taget ligestilling i denne henseende (se Figur 3). Der er dog stadig lidt flere mænd end kvinder, som dyrker idræt i idrætsforeninger og sportsklubber.

Figur 3 *Andel af mænd og kvinder der dyrker idræt, fordelt efter aktivitets måde.*

Som det fremgår af Figur 4, falder andelen af idrætsudøvere gradvist op gennem de forskellige aldersgrupper. Deltagelse i idræt er således dobbelt så udbredt i den yngste aldersgruppe som i den ældste. Alligevel springer det i øjnene, at mere end hver anden af de 50-69 årige og mere end hver tredje i alderen fra 70 år og derover i dag dyrker idræt under en eller anden form. Skævheden i aldersfordelingen er lidt større i foreningsidrætten end i idrætsdeltagelsen som sådan, men heller ikke i denne henseende er forskellene så udprægede som tidligere.

Figur 4 *Andel af forskellige aldersgrupper der dyrker idræt, fordelt efter aktivitetsmåde.*

4. IDRÆTSDELTAGELSENS UDVIKLING 1993-2002

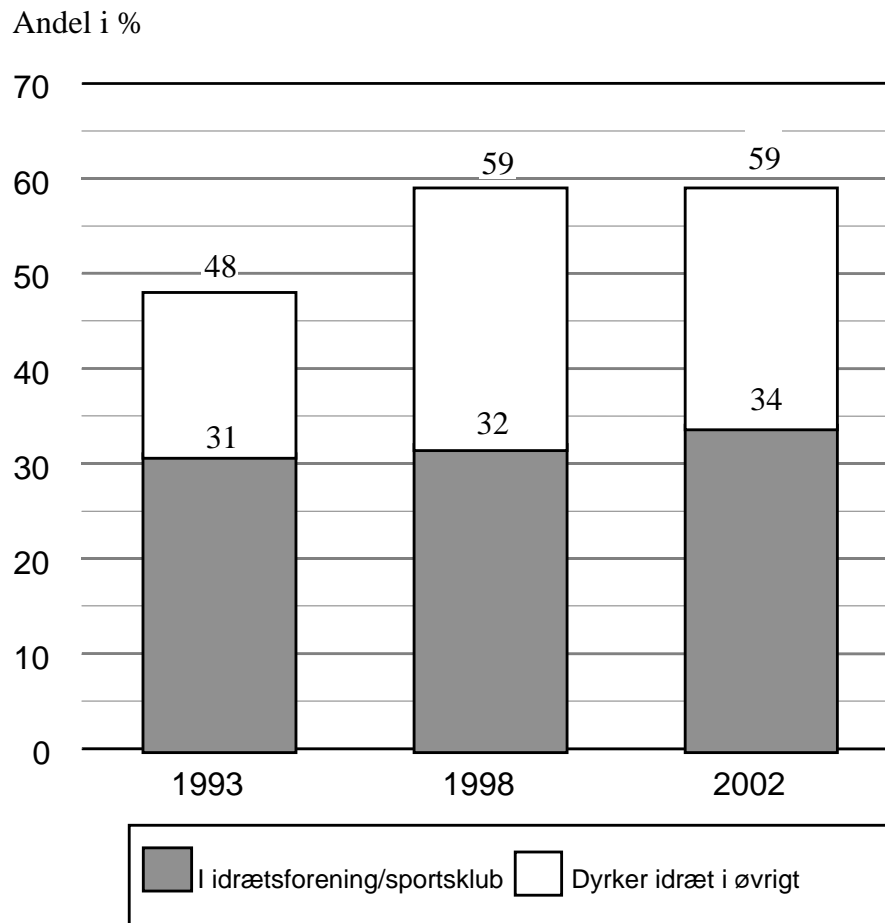
LOA-undersøgelsen fra 2002 kan umiddelbart sammenlignes med SFI's undersøgelser fra 1993 og 1998, idet nøgle-spørgsmålet er udformet på præcis samme måde i alle tre undersøgelser.

Det er således muligt at belyse hvordan den voksne befolknings idrætsdeltagelse har udviklet sig gennem det seneste årti, ligesom de ændringer der har fundet sted i de forskellige aktivitetsformers og idrætsgrenes popularitet kan beskrives.

Efter mere end tre årtiers uafbrudt vækst synes tilstrømningen til idrætssektoren at være ebbet ud i de seneste år. Som det fremgår af figur 5, stiger andelen af idrætsaktive ganske meget fra 1993 (48%) til 1998 (59%), men derefter ses ingen yderligere vækst. I 2002 angiver 59% at de dyrker mindst en af de aktiviteter der her er defineret som idræt, hvilket er præcis samme andel som i 1998.

Figur 5 Andel af den voksne befolkning der dyrker idræt i 1993, 1998 og

2002, fordelt efter aktivitetsmåde

Gennem 1990-erne var det især den såkaldt uorganiserede idræt, det vil sige de aktiviteter som foregår uden for foreningssektoren, der var i vækst, mens tilgangen til idrætsforeninger og sportsklubber stagnerede. Dette mønster synes at have ændret sig i de sidste år. Andelen, der dyrker idræt i idrætsforeninger og sportsklubber er således steget fra 32% i 1998 til 34% i 2002, mens andelen, der udelukkende dyrker idræt uden for foreningssektoren i samme tidsrum er faldet fra 27% til 25%. Også samlet set er andelen der dyrker uorganiseret idræt gået lidt tilbage, fra 44% i 1998 til 41% i 2002.

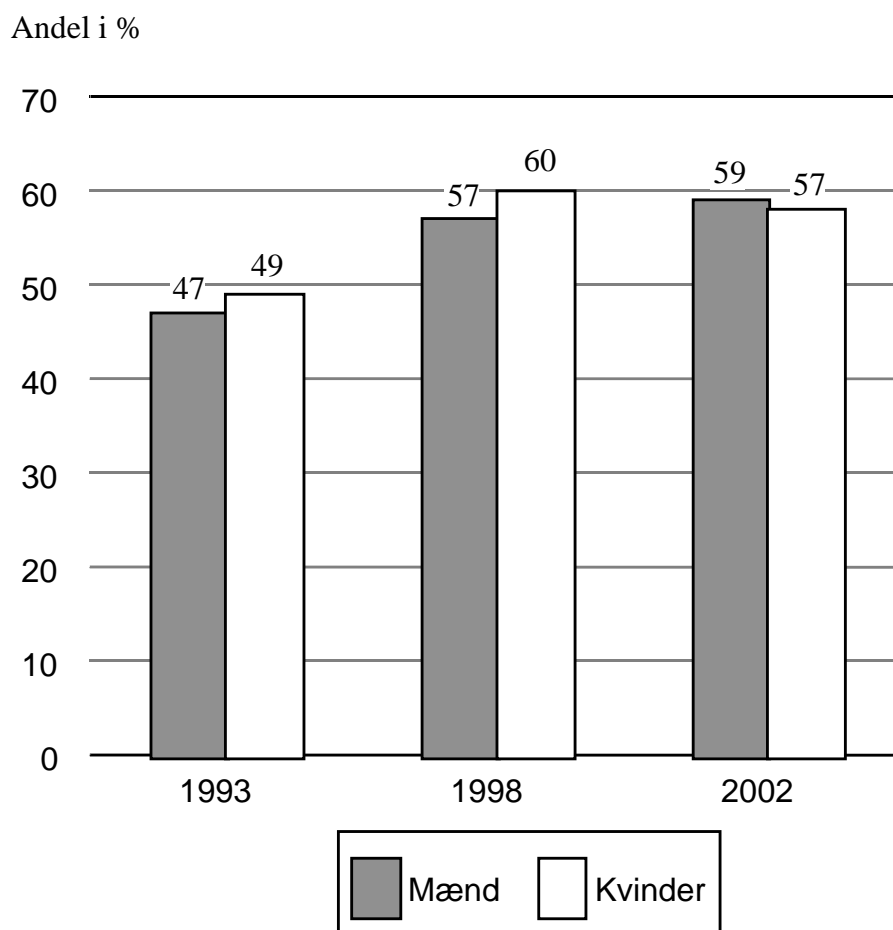
Dette betyder, at organiseringsgraden - altså andelen af idrætsudøvere, der dyrker mindst én idrætsgren som medlem af en idrætsforening/sportsklub - efter at være faldet fra 65% i 1993 til 54% i 1998, er steget til 58% i dag.

Tidligere var kvinder ikke idrætsaktive i samme grad som mænd, men der har siden slutningen af 1980-erne stort set hersket ligestilling i denne henseende. I 1993 oversteg kvinders deltagelse endda mænds en lille smule, hvilket også var tilfældet i 1998. I de sidste år synes mændene dog igen at have taget teten, idet deres deltagelse stiger fra 57% i 1998 til 59% i 2002, mens kvinders falder fra

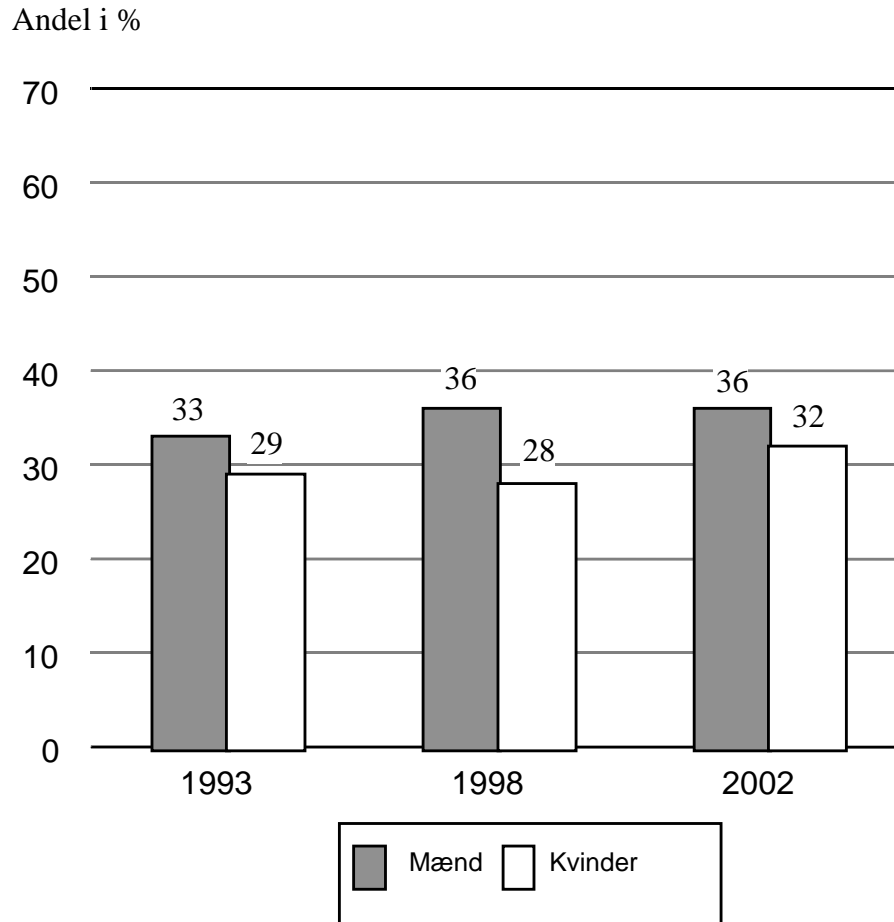
60% til 58% i samme tidsrum (se Figur 6).

Kvinder synes i stort tal at være “vendt tilbage” til foreningssektoren. Andelen af kvinder der dyrker idræt i en idrætsforening eller sportsklub er således steget fra 28% i 1998 til 32% i 2002. Hele den forøgelse, der er sket i andelen af foreningsorganiserede idrætsudøvere fra 1998 til 2002, består faktisk af kvinder, idet andelen af foreningsmedlemmer er uændret blandt mænd (se Figur 7).

Figur 6 Andel af mænd og kvinder der dyrker idræt i 1993, 1998 og 2002

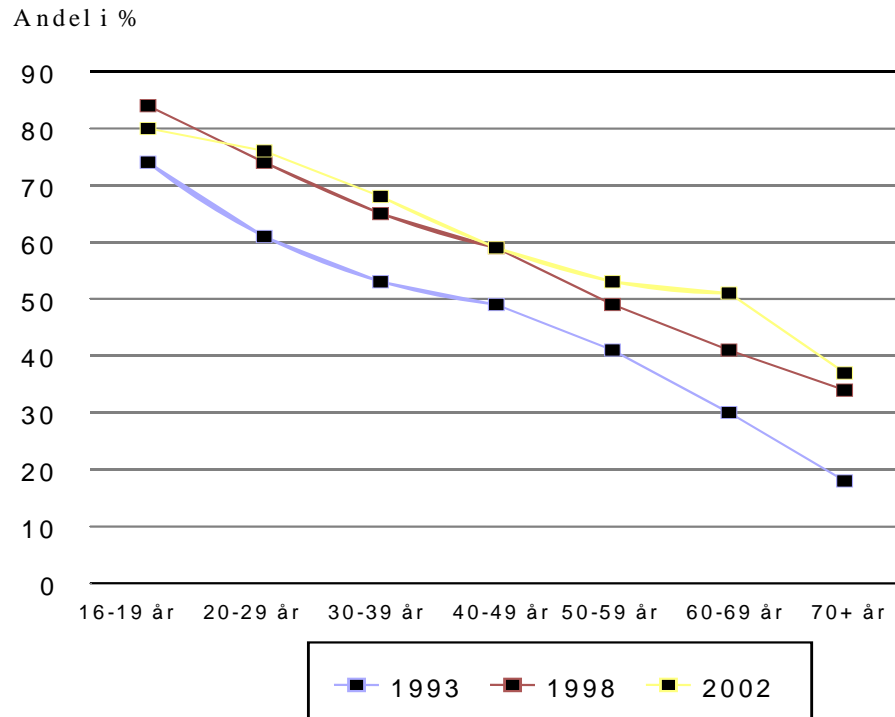

Figur 7 *Andel af mænd og kvinder der dyrker idræt som medlem af en idrætsforening eller sportsklub i 1993, 1998 og 2002.*

Også aldersmæssigt er der gennem årene sket et betragtelig udjævning af tidligere tiders forskelle og denne udvikling er fortsat gennem det seneste årti. Over halvdelen af de 50- 59 årige og 60-69 årige dyrker i dag idræt i et eller andet omfang. Bemærkelsesværdigt er det, at de helt unge tilsyneladende er blevet lidt mindre idrætsaktive end tidligere. Blandt 16-19 årige er andelen af idrætsudøvere således faldet fra 84% i 1998 til 80% i dag (se Figur 8).

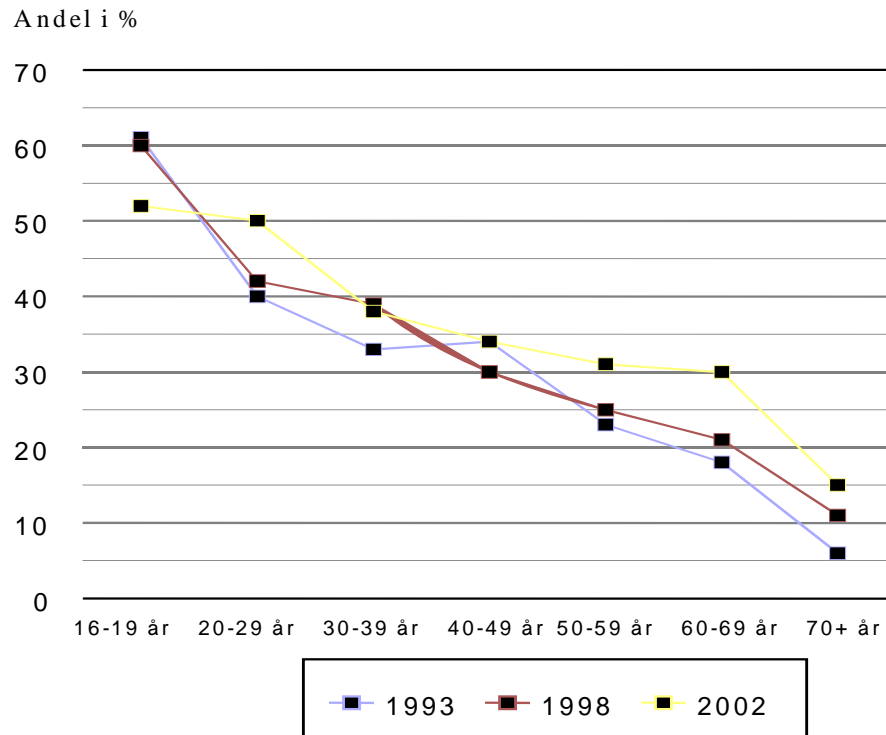
Figur 8 Andel af forskellige aldersgrupper der dyrker idræt i 1993, 1998 og 2002.

Skævheden i aldersfordelingen er noget større i foreningsidrætten, men også her er der efterhånden sket en vis udjævning. Specielt blandt de halvtreds og tres-årige er andelen af medlemmer steget i de sidste år, hvilket i hvert fald delvis hænger sammen med disse aldersgruppers stærkt stigende interesse for at spille golf.

Til gengæld deltager den yngste aldersgruppe ikke helt så ofte i foreningsidræt som tidligere. Blandt 16-19-årige er andelen af foreningsmedlemmer således faldet fra 61% i 1993 over 60% i 1998 til 52% i 2002 (se Figur 9).

Figur 9 *Andel af forskellige aldersgrupper der dyrker idræt som medlem af en idrætsforening eller sportsklub i 1993, 1998 og 2002.*

Sammenfattende har idrætssektoren som helhed altså været karakteriseret af nul-vækst i de sidste år. Der er samtidig sket en mindre forskydning væk fra den uorganiserede idræt og henimod foreningssektoren. Foreningsidrætten har med andre ord vundet noget af den tabte markedsandel tilbage i et ellers stagnerende marked. Det er primært kvinderne og de mere modne aldersgrupper, som er blevet bedre organiseret. Mænds deltagelse i foreningsidræt er uændret, mens der har været en vis tilbagegang blandt de helt unge.

5. AKTIVITETSMØNSTERETS UDVIKLING 1993-2002

Generelt er bevægelserne i aktivitetsmønsteret gennem de seneste fire år karakteriseret af større differentieringer og indbyrdes modsatrettede udviklingstendenser i de enkelte idrætsgrenes popularitet end tidligere.

Den generelle vækst i befolkningens idrætsdeltagelse gennem 1980-erne og 1990-erne betød, at de fleste idrætsgrene hidtil kun har oplevet fremgang - eller i værste fald stilstand - og dermed alle i større og mindre grad har kunnet fremstå som vindere.

Nu hvor der ikke længere er tale om vækst i det samlede deltagesystem, er idrætsgrenene i højere grad blevet involveret i en kamp om det samme - begrænsede - publikum. Nogle idrætsgrene er således gået frem siden 1998,

mens andre er gået nogenlunde tilsvarende tilbage. Dette nye udviklingstræk viste sig for første gang i perioden fra 1993 til 1998, hvor et par af de mest populære idrætsgrene - badminton og fodbold - begyndte at opleve faldende tilslutning. Dette nye vilkår har nu bredt sig til et større antal idrætsgrene. I alt har ti idrætsgrene oplevet faldende tilslutning fra 1998 til 2002, mens seks idrætsgrene er gået frem og syv befinder sig på uændret niveau. Det er dog svært at se nogen klar og entydig tendens i disse forskydninger, bortset fra at fænomenet som sådan formentlig er kommet for at blive.

Ud over stagnationen i den samlede andel af idrætsudøvere, har det imidlertid også betydning at de enkelte idrætsudøvere ikke længere engagerer sig i et stadig større antal aktiviteter, sådan som det tidligere var tilfældet. I 1993 dyrkede hver idrætsudøver i gennemsnit 1,5 forskellige aktiviteter. Dette tal var i 1998 øget til 2,0 idrætsgrene, men er så i 2002 faldet en smule til 1,9 idrætsgrene.

Tabel 2 *Andel af den voksne befolkning, der dyrker forskellige idrætsgrene i 1975, 1993, 1998 og 2002.*

Idrætsgren	1975	1993	1998	2002
Fodbold	5%	7%	6%	9%
Håndbold	3%	3%	3%	3%
Andre boldspil for hold	1%	1%	3%	2%
Badminton	5%	9%	8%	8%
Tennis	1%	3%	3%	4%
Andre individuelle boldspil	1%	1%	3%	1%
Golf	-	1%	3%	5%
Gymnastik	10%	10%	11%	13%
Aerobic mv.	-	5%	7%	5%
Vægttræning, bodybuilding	-	4%	10%	11%
Yoga, afspænding	-	1%	2%	2%
Skydning	1%	1%	2%	2%
Kampsport	0%	0%	2%	1%
Ridning	1%	2%	2%	2%
Sejlsport	1%	2%	3%	2%
Kano, kajak, roning mv.	-	0%	2%	1%
Svømning	4%	10%	18%	15%
Jogging	3%	9%	15%	18%
Cykelsport	1%	2%	5%	3%
Rulleskøjter	-	-	5%	4%
Moderne dans	-	1%	2%	2%
Sportsdans	-	0%	1%	0%
Folkedans	-	1%	2%	2%

Anm. - = ikke målt; 0 = mindre end 0,5%

Som det fremgår af Tabel 2, har jogging med en pæn fremgang gennem de sidste fire år overtaget placeringen som danskernes foretrukne idrætsgren fra

svømning, der er gået nogenlunde tilsvarende tilbage. Gymnastik har med en lidt mindre fremgang konsolideret sin tredjeplads på ranglisten over de mest udbredte idrætsgrene og det samme gælder styrketræning på fjerdepladsen. Overraskelsen i denne henseende er fodbold, der med en relativt stor fremgang siden 1998 er rykket forbi badminton og nu er placeret på en samlet femteplads. Fodbolden har dermed fået vendt den negative udvikling som prægede årene fra 1993 til 1998. Også tilbagegangen i interessen for badminton er standset, idet der er lige så mange badmintonspillere i dag, som der var i 1998. Det samme gælder for tennis, der efter en vis stagnation i 1990-erne, faktisk har øget sin popularitet en smule i de sidste år. Golfporten har fortsat sin iøjnefaldende fremgang og er avanceret fra en plads som nummer femten i 1998, til i dag at indtage ottendepladsen på ranglisten.

Bemærkelsesværdigt er det at aerobic/work out, en af 1980-ernes og 1990-erne store vækst-idrætter - er gået noget tilbage i udbredelse og dermed er rykket ned fra sjette- til syvendeplassen. Også rulleskøjter er blevet mindre udbredt og befinder sig nu på ranglistens niendeplads. Cykelsport er heller ikke helt så populær som tidligere og har derfor - som den eneste af de store idrætsgrene - mistet sin plads på top ti listen, der i stedet er overtaget af golf.

Interessen for sportsdans er gået en anelse tilbage, mens de øvrige former for dans er på uændret niveau. Søsport i form af kano/kajak/roning og sejlsport er også gået lidt tilbage, og det samme gælder for kampsport, andre boldspil for hold (end fodbold og håndbold) og andre individuelle boldspil (end badminton og tennis). Håndbold, skydning, ridning og yoga/afspænding er derimod forblevet på uændret niveau.

Den samlede andel af idrætsudøvere, der dyrker idræt som medlemmer af en idrætsforening/sportsklub, er som vist steget siden 1998, hvilket selvsagt også aftegner sig i andelen af organiserede udøvere indenfor de enkelte idrætsgrene. Heller ikke i denne henseende synes der at være nogen entydig retning i udviklingen, idet nogle idrætsgrene er bedre organiserede i dag end tidligere, mens det modsatte gør sig gældende indenfor andre idrætsgrene.

Der synes dog at være en tendens til at gymnastik og beslægtede aktiviteter som aerobic, styrketræning og yoga/afspænding, generelt har oplevet en vis stigning i organiseringsgraden. Det samme gælder indenfor danseområdet: moderne dans, sportsdans og ikke mindst folkedans. Idrætsforeninger og sportsklubber har med andre ord haft fremgang netop indenfor de aktiviteter, som i særlig grad er udsat for konkurrence fra private (fx. motionscentre og danseskoler) og (halv-) offentlige udbydere (aftenskoler og oplysningsforbund mv) af organiserede idrætstilbud.

Til gengæld er andelen af foreningsorganiserede udøvere faldet lidt indenfor holdidrætterne: fodbold, håndbold og andre boldspil for hold, som ellers traditionelt har tilhørt den bedst organiserede gruppe af idrætsgrene. Det gør de stadig, men altså ikke helt i samme grad som tidligere. Modsat er udholdenhedsidrætter som jogging, svømning, cykelsport og rulleskøjter fortsat de klart

dårligst organiserede idrætsgrene.

6. BILAG A: DATAMATERIALET

I 1998 gennemførte Socialforskningsinstituttet den foreløbigt sidste undersøgelse af "Befolkningens kultur- og fritidsaktiviteter". I denne undersøgelse indgik blandt andet spørgsmål om, befolkningens deltagelse i sport og motion. Lokale- og Anlægsfonden har i 2002 ønsket at se på, hvorvidt og i hvilket omfang befolkningens vaner angående dyrkelse af sport og motion har ændret sig siden 1998. Fonden har derfor finansieret en undersøgelse af emnet i efteråret 2002.

Undersøgelsen er foretaget af SFI-SURVEY, som er Socialforskningsinstituttets datterselskab for indsamling af data. Undersøgelsen blev foretaget i oktober-november 2002 i form af telefoninterview med et tilfældigt udvalg af befolkningen i alderen 16 år og derover uden øvre aldersgrænse. Udvalget blev foretaget i CPR-registret og er repræsentativt for befolkningen. Af de 3.700 udvalgte personer kunne der findes telefonnumre på 3.244 personer, svarende til 88 procent. Det var således disse, der blev søgt interviewet.

Af de 3.244 personer med telefon lykkedes det at interviewe 2.811 personer, svarende til 87 procent. Det var 5 procent, der nægtede at lade sig interviewe, mens 6 procent ikke blev truffet og de sidste 2 procent ikke blev interviewet af andre årsager, fx sygdom. Ud af den oprindeligt udtrukne stikprøve på 3.700 personer er der således opnået besvarelser fra 76 procent, hvilket betyder, at undersøgelsens resultater må betragtes som meget troværdige.

I notatet anvendes også datamateriale fra Socialforskningsinstituttets Kultur- og fritidsundersøgelser fra 1993 og 1998.

1993-undersøgelsen blev gennemført i november/december 1993 og er baseret på en kombination af telefon- og besøgsinterview med 1.843 svarpersoner i alderen 16 år og derover. Den oprindelige stikprøve var på 2.521 personer, og der blev således opnået besvarelser fra 73 procent.

1998-undersøgelsen blev gennemført i november/december 1998 og er også baseret på en kombination af telefon- og besøgsinterview. I dette tilfældet var den oprindeligt udtrukne stikprøve på 2.016 personer i alderen 16 år og derover. Der blev opnået besvarelser fra 1.364 personer, svarende til 68 procent af stikprøven.

For analyseresultater og fortolkninger i dette notat indestår dog alene Knud Larsen - IFO.

7. BILAG B: BILAGSTABELLER

Bilagstabel 1 *Andel af den voksne befolkning, der har dyrket forskellige idrætsgrene i det sidste år, og på hvilken måde (i%)*

	Har dyrket i det sidste år (i alt)	Har dyrket i øvrigt forening	Som medlem af sportsklub/ forening
Jogging	18,4	16,4	2,0
Svømning	15,0	12,0	3,0
Gymnastik	12,6	6,4	6,2
Vægttræning, bodybuilding	10,8	5,5	5,3
Fodbold	8,6	2,8	5,8
Badminton	8,0	3,1	4,9
Aerobic mv.	4,7	1,6	3,1
Golf	4,5	1,4	3,1
Rulleskøjter	4,2	4,0	0,2
Tennis	3,5	1,2	2,3
Håndbold	2,6	0,5	2,1
Cykelsport	2,6	2,3	0,3
Yoga, afspænding	2,4	1,7	0,7
Ridning	2,4	1,4	1,0
Andet boldspil (hold)	2,3	1,2	1,1
Sejlsport	2,1	1,2	1,0
Moderne dans	1,9	0,7	1,2
Skydning	1,6	0,3	1,3
Folkedans	1,6	0,5	1,1
Andet boldspil (individuel)	1,1	0,6	0,5
Kampsport	1,1	0,3	0,8
Kano, kajak, roning mv.	0,7	0,5	0,2
Sportsdans	0,5	0,2	0,3

Bilagstabel 2 *Andel af den voksne befolkning, der har dyrket mindst én idrætsgren i det sidste år, og på hvilken måde, fordelt efter køn og alder (i%).*

	Har dyrket i det sidste år (i alt)	Har dyrket i øvrigt forening	Som medlem af sportsklub/ forening
--	--	------------------------------------	--

Alle	59	41 (25)	34 (18)
Mænd	59	42 (23)	36 (17)
Kvinder	58	41 (26)	32 (17)
16-19 år	80	57 (28)	52 (23)
20-29 år	76	56 (26)	50 (20)
30-39 år	68	52 (30)	38 (16)
40-49 år	59	43 (25)	34 (16)
50-59 år	53	34 (22)	31 (19)
60-69 år	51	31 (21)	30 (20)
70+ år	37	26 (22)	15 (11)

Anm. I parentes er angivet andelen, der udelukkende dyrker idræt på den pågældende måde.

Bilagstabel 3 *Andel af den voksne befolkning, der i 1993, 1998 og 2002 har dyrket mindst én idrætsgren i det sidste år, fordelt efter køn og alder (i%).*

	1993	1998	2002
Alle	48	59	59
Mænd	47	57	59
Kvinder	49	60	58
16-19 år	74	84	80
20-29 år	61	74	76
30-39 år	53	65	68
40-49 år	49	59	59
50-59 år	41	49	53
60-69 år	30	41	51
70+ år	18	34	37

Bilagstabel 4 *Andel af den voksne befolkning, der i 1993, 1998 og 2002 har dyrket mindst én idrætsgren i det sidste år, som medlem af en sportsklub/idrætsforening, fordelt efter køn og alder (i%).*

	1993	1998	2002
--	------	------	------

Alle	31	32	34
Mænd	33	36	36
Kvinder	29	28	32
16-19 år	61	60	52
20-29 år	40	42	50
30-39 år	33	39	38
40-49 år	34	30	34
50-59 år	23	25	31
60-69 år	18	21	30
70+ år	6	11	15

Bilagstabel 5 *Andel af den voksne befolkning, der i 1993, 1998 og 2002 har dyrket mindst én idrætsgren i det sidste år, på anden måde end som medlem af en sportsklub/idrætsforening, fordelt efter køn og alder (i%).*

	1993	1998	2002
Alle	26	44	41
Mænd	23	41	42
Kvinder	29	47	41
16-19 år	33	57	57
20-29 år	34	61	56
30-39 år	31	47	52
40-49 år	24	42	43
50-59 år	22	35	34
60-69 år	16	31	31
70+ år	13	28	26